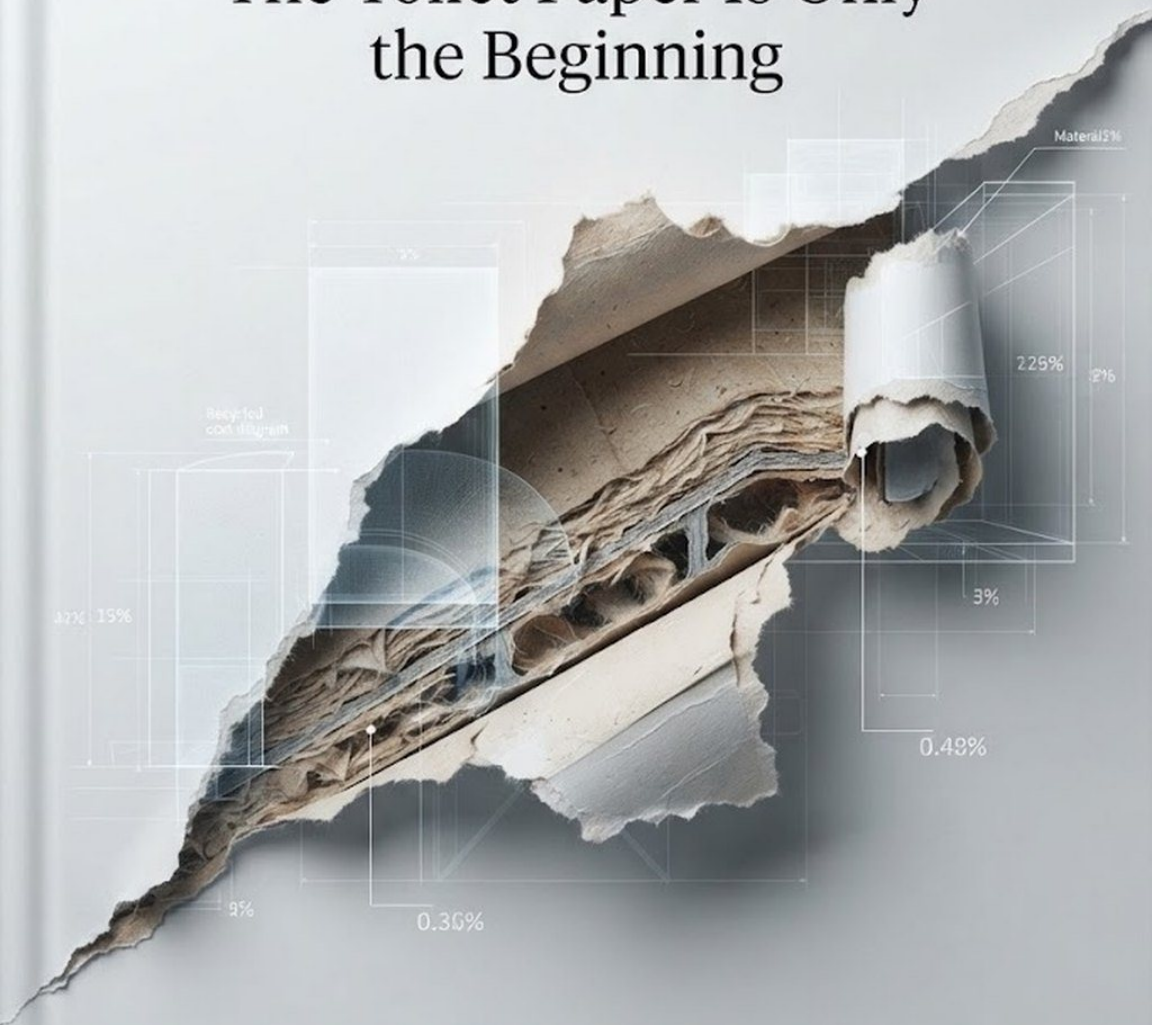

DIRECT MATERIALS

The Toilet Paper Is Only
the Beginning

FERDINANDO FREGA

MATERIAE DIRECTAE

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 11

Omnis consumptor ius habet emendi. Omnis venditor ius habet vendendi. Omnis productor ius habet qualitatem producti sui decernendi.

Tria iura in foro cotidie conveniunt — et paene numquam inter se loquuntur. Praetereunt, dominos mutant et in agmine ad mensam solutionis evanescent. In illo silentio solus qui sine tutela relinquitur est consumptor: is qui solvit.

Consumptor pretium solvit, sed pretium raro se ipsum explicat. Estne proportionatum ei quod emitur? Estne aequum? Estne verum? An simpliciter est sumptus totius machinae vivae servandae?

In mercibus cotidianis haec quaestio neglegi non iam potest.

Ponamus — quia forum tam frequens id postulare debet — qualitatem iam altam esse. Ponamus productum fungi, normis respondere et facere quod promittit.

Quid igitur pretium vere determinat?

Pretium Non Est Materia

Primum quod pretium venditionis minutae impellit non semper est materia. Non necessario qualitas. Saepe est valor mercium in horreis repositarum, sumptus earum movendarum et servandarum, pecunia in horreis ligata, ars promovendi necessaria ad nomen defendendum, et fructus a paucis in summo exspectatus.

Si pretium vere tantum de materia esset, responsum simplex esset: rogate paucos actionarios ut paulo minus accipiant. Dicite eis familias suas minore contentas esse posse. Deinde hominibus communibus chartam hygienicam date pretio quod humanum videatur. Pretium aequum illius voluptatis fundamentalis, mollis, hygienicae: simplex levamen munditiae, commoditatis et — ita — curae plenae.

Cur res cotidiana necessaria tanti constare debet quanti luxuria?

Cur productum quod necessitati humanae fundamentalis servit tamquam privilegium tractari debet?

Linea semper inter necessitatem et cupiditatem ducta est. In spatio inter eas notae privatae et tabernae magnae deminutionis natae sunt.

Primo magnae societates timuerunt. Deinde exemplar imitatae sunt et in domos suas induxerunt, quia ipsa earum ars promovendi laqueum creaverat: consumptores docuerant notam mercatoriam qualitatem significare, et notam celebrem optimum esse significare.

Sed si solum nomen aliquem optimum facit, demus duobus miliardis hominum idem cognomen.

Omnes Gates. Omnes Buffett. Omnes Trump. Omnes Musk.

Et tum quid, quaeso, cum originali faciemus?

Hic est iocus. Et hic systema findi incipit.

Quinque Gradus Perturbationis

Gradus 1: Materiam Ostende

Sume productum praecipuum. Aperi. Ostende quid intus sit et quanti revera constet.

Notam mercatoriam ne oppugnaveris. Indicem materiarum oppugna.

«Ecce charta: 70% pulpae iterum adhibitae, 30% fibrae virginis. Sumptus materiae: 0,38 dollaria. Pretium in pluteo: 4,90 dollaria.»

Consumptor rationem computare potest. Non debes eum docere. Tantum debes numeros ante oculos eius ponere.

Gradus 2: Necessitatem Horreorum Tolle

Noli producere ut horrea impleas. Produc pro hominibus qui iam «ita» dixerunt.

Praemandata. Subscriptiones. Communitates.

Si 1.000 homines se obligant ad duas fascias in mense emendas, quaestionem horrei non habes. Indicem emptorum habes.

Vetus systema triginta dies mercium repositarum portat quae pecuniam, spatium, assecurationem et attentionem exhauriunt. Eius robur debitum eius fit.

Gradus 3: Cognomen Tolle

Illi nomina vendunt. Tu functionem vendis: «Mollis. Triplex. 300 folia.» Nullum nomen gentile. Nulla mythologia pretiosa. Tantum productum et quod facit.

Non debes pecuniam tutelae arti promovendi solvere ut cognomen vivum servetur. Et sine arte promovendi continua, cognomen est tantum cognomen.

Culus tuus pittacium non legit. Scit utrum charta mollis sit — an radat.

Gradus 4: Marginem Inverte

Eorum exemplar: Materia: 10%. Cetera omnia: 90% — dividenda, ars promovendi, distributio, locus in pluteo et sumptus generales.

Nostrum exemplar: Materia: 60%. Labor: 20%. Margo honestus: 20%.

Imprime id in involucro.

Hoc non est involucrum. Est manifestum.

Homines non tantum chartam emunt. Perspicuitatem emunt. Et contra artem promovendi, honestas non debet eundem nuntium quinto quoque minuto clamare.

Gradus 5: Merces Repositas in Eorum Quaestionem Verte

Hic est motus ultimus.

Cum directe vendis, sine montibus mercium repositarum aedificandis, merces eorum repositae boomerang fiunt. Pretia acrius minuere debent ut horrea sua vacuent.

Omnis promotio marginem erodit. Omne horreum plenum pecuniam constat.

Systema superfluum suum urere incipit.

Notae privatae olim magnas societates pretio minore oblato provocaverunt. Sed multae in medio itinere constiterunt. Pretium imitatae sunt et structuram integram reliquerunt.

Nos usque ad finem imus.

Charta Hygienica Est Tantum Initium

Propositum non est chartam hygienicam mutare.

Propositum est necessitudinem inter materiam, pretium et potentiam mutare.

Charta hygienica est simpliciter locus perfectus ad incipiendum, quia nemo simulare potest eam luxuriam esse. Omnes ea utuntur. Omnes eam intellegunt. Omnes discrimen inter commoditatem et chartam vitream noverunt.

Incipe a producto corpori proximo. Deinde foras progredere.

Sapo. Lavacrum capillorum. Res ad purgandum. Cibus. Vestimenta. Res communes quas homines iterum iterumque emunt, saepe non rogantes quid revera solvant.

Consumptor alio promisso non eget. Consumptor syngrapha clara realitatis eget.

Ex quo factum est? Quanti constat facere? Quis solvitur? Quae pars utilis est — et quae pars est tantum machina hereditate accepta?

Non debemus qualitatem delere. Debemus desinere qualitatem cum signo confundere.

Non debemus lucrum tollere. Debemus marginem visibilem, finitum et honestum reddere.

Non egemus alia societate quae nobis dicat productum esse eximium. Egemus productis quae probare possint quid sint.

Unus Gyrus Amplius

Sicut puer in equis gyranibus, ad finem pervenimus et ei qui iuxta nos est dicimus: «Unus gyrus amplius. Quaeso. Unus tantum.»

Primus gyrus est productum vilius. Secundus est distributio directa. Tertius est materiae perspicuae. Quartus est margines honesti. Quintus est forum quod merces repositas cum valore iam non confundit.

Postea gyrare pergimus — non quia in vectatione capti sumus, sed quia vectatio tandem ad eos pertinet qui pro ea solvunt.

Productum mutare non oportet. Muta praebitorem. Elige eum qui tibi plus commoditatis dat, minus petit et verum tibi dicit.

Et si meliores praebitores apparent, certent. Quis non gauderet socios interdum mutare?

Omnia pendent ex eo quanti charta hygienica constet.

Et si charta hygienica est tantum initium, vera quaestio non est qua re nos tergeamus.

Vera quaestio haec est: pro quibus aliis rebus nimium solvimus tantum quia nemo curavit nobis materiam ostendere?

Ferdinando